

عنوان مقاله:

بررسی ویژگی های محلی سکونتگاههای غیر رسمی و نحوه برخورد با این سکونتگاه (نمونه مورد مطالعه: شهرک صابر/مشهد)

محل انتشار:

دومین همایش ملی علوم مدیریت نوین (سال: 1392)

تعداد صفحات اصل مقاله: 10

نویسندگان:

سید علی حسین پور - دانشجوی دکترای برنامه ریزی شهری دانشگاه فردوس مشهد/گروه شهر سازی دانشگاه بینالود مشهد

سحر معلمی - دانشجوی کارشناسی شهر سازی دانشگاه بینالود مشهد

مهلا آذری زاده - دانشجوی کارشناسی شهر سازی دانشگاه بینالود مشهد

هدیه صبوری - دانشجوی کارشناسی شهر سازی دانشگاه بینالود مشهد

خلاصه مقاله:

اسکان غیر رسمی به طور کلی ناشی از تحولات اجتماعی، اقتصادی و روند شهر نشینی و شهر گرایی کشور و نیز نادیده گرفتن اقشار متوسط و کم درآمد شهری در طرح های توسعه و برون فکنی این اقشار از مناطق کلان شهرها به خصوص مشهد به مناطق حاشیه ای جهت دستیابی به زمین و مسکن ارزان بوده است. در این مقاله ر خلاف تصورات دهه 1970 و با نگاهی امروزی سعی بر آن است که اسکان غیر رسمی و ساکنین این گونه سکونتگاهها به عنوان واقعیتهای اجتماعی پذیرفته و به رسمیت شناخته شوند و شهروند تلقی گردند. لیکن با توجه به اینکه ساکنین این کانونهای جمعیتی از شهروندان یک جامعه بوده، لذا عدالت اجتماعی حکم می کند که این اقشار در کنار سایر اقشار جامعه مورد توجه قرار گیرند. بنابراین در ابتدا به بررسی خصوصیات کابدی، اقتصادی و اجتماعی سکونتگاه شهرک صابر/مشهد و آسیب شناسی آن پرداخته و سپس با ضرورت تهیه طرح با رویکرد توانمند سازی و با اتکا بر سرمایه های انسانی و اجتماعی درونی این بافت و بالفعل نمودن آنها و نه فقط تهیه طرح با دیده کالبدی، به بهبود و ارتقا محیطی ساکنین سکونتگاه مورد مطالعه خواهیم پرداخت.

کلمات کلیدی:

اسکان غیر رسمی، شهرک صابر، آسیب شناسی، طرح های توسعه شهری، توانمند سازی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/231439>

